

ПИСМО

Получих нежното писмо,
в което пишеш откровенно
за своята вечна самота,
за своята горест неотменна;

за безграничната си обич
към оня синеок младеж,
пленил сърцето ти смирено
с нестихващ пламък и копнеж,

От всеки ред, от всяка дума,
почувствах как едно сърце
пред дверите на обич свята
стои с протегнати ръце,

и всеки ден, и всяка вечер,
то чака, вика и зове,
любимия младеж да сложи
цветя пред твоите нозе.

И, поглед вперил в твоя поглед,
да ти разкаже с топлота,
за своята мечта да иде
едно със теб на край света.